

ESGLÉSIA DE MENORCA

**Butlletí oficial
del Bisbat**

Núm. 9 — NOVEMBRE 1983

327

SUMARI

DOCUMENTS DEL BISBE	pàg. 327
65.— Exhortació pastoral: L'Advent de l'Any Sant.	
66.— Escrit sobre l'Assemblea arxiprestal de Maó.	
67.— Decret sobre constitució del nou Consell del Presbiteri.	
SES CATEQUESIS DEL BISBE	
68.— La llum d'un gran exemple.	
69.— Diguem no!	
70.— Diguem sí!	
71.— El Papa.	
DE SECRETARIA GENERAL	pàg. 336
Vots temporals d'una monja clarissa.	
Dia de l'emigrant.	
CONSELL DEL PRESBITERI	pàg. 337
Full de informatiu de juliol.	
Full informatiu d'octubre.	
CARITAS DIOCESANA	pàg. 343
La 38 ^a Assemblea Nacional de Càritas.	
ASSEMBLEA ARXIPRESTAL DE MAO	pàg. 344
Conclusions sobre la marxa de l'Assemblea.	
Conclusions a l'Assemblea; Ponència de joves.	
SEMINARI DIOCESA	pàg. 348
Inauguració del curs 1983-84	
Carta de convocatòria.	
SECRETARIAT DE JOVES CRISTIANS	pàg. 352
Calendari d'activitats, curs 1983-84.	
INFORMACIO DIOCESANA	pàg. 353
Activitats del Sr. Bisbe	
Reunió de Rectors de Seminaris de Catalunya i les Illes.	
Jornada dels equips de la Mare de Déu, a Es Castell.	
Trobada de matrimonis a El Toro.	
75è. Aniversari de la vinguda a Alaïor dels Germans de les Escoles Cristianes.	
Inicí de la catequesi a Ciutadella.	
Curset diocesà de Catequesi.	
DE L'EPISCOPAT ESPANYOL	pàg. 358
Nota informativa de la Comissió Permanent.	

Núm. 9 — NOVENBRE 1983

DOCUMENTS DEL BISBE

65. EXHORTACIÓ PASTORAL: L'Advent de l'Any Sant

Estimats germans,

Hem tornat a començar un curs i don gràcies a Déu perquè l'hem iniciat amb una bona empenta. Tot aquest mes d'octubre he anat reunint-me amb diversos sectors de la nostra pastoral per fer la programació i el calendari d'activitats a desenrotllar.

Ha tocat ara de renovar el Consell del Presbiteri que ja ha quedat constituït en una primera reunió on s'han començat a programar les línies a seguir i els principals temes a tractar. Un curset per a catequistes, celebrat a la parròquia d'Alaior, ha servit per posar en marxa, des del Secretariat, tota la tasca a fer. A les parròquies ha començat la catequesi i els catequistes ja tenen la seva preparació setmanal.

A Maó, hem iniciat els primers contactes per a reemprendre l'Assemblea arxiprestal, estrenada el curs passat, i Càritas, dintre de la feina normal de cada dia, es proposa la celebració d'una jornada especial per als seus dirigents. El Secretariat de Joves Cristians té ja planificat tot el curs. Els escoltes continuen el seu treball. I així mateix, totes les parròquies han engegat el curs, com tantes d'altres comunitats i grups.

El Seminari ha obert les portes a tres nous joves i l'esperança hi torna a revifar. Els equips de matrimonis van fent lentament la seva feina, però amb profunditat. I les monges contemplatives no paren de fer oració per a tot açò, després d'haver practicat uns dies de més recolliment i pregària.

Gràcies a Déu, és aquesta la marxa normal de la vida de la nostra diòcesi. Si escric, idò, i dic tot açò, ja podeu comprendre que no és per cap motiu ni afany d'alabar-nos, ni per inflar cap triomfalisme. Estic convençut que aquesta és la marxa normal que ha de tenir la nostra Església i que la té, és cert, perquè aquest és el nostre deure, i va progressant en ella, gràcies a l'esforç i la feina, mai prou ben agraïda, dels capellans, dels religiosos i de tants de seglars que viuen i posen en pràctica el seu deure cristià de fer feina pel Regne de Déu.

No ha de mancar-nos el coratge per animar-nos a proseguir aquest camí emprès. La vida normal de cada dia l'hem de valorar més. Ve a ser com una pluja fina d'hivern que penetra la terra i és la que posa saó per a la sembradura. Silenciosament, sense remor, fecunda els camps i prepara la ufana de la primavera.

També nosaltres, modestament, hem de fer la feina de cada dia que, no en dubtem, dóna fruit abundant. El Senyor el collirà. Ell dóna l'increment i és qui dóna la força, tal com ens diu Sant Pau: "Ni el qui planta no és res ni el qui rega, sinó Déu, que és el qui fa créixer".

Per açò, enmig de la feina de cada dia, hem de dedicar temps a l'oració, al contacte amb el nostre Pare del cel. Una pregària individual i una pregària col·lectiva, de tota la comunitat a la qual pertanyem, ens és ben necessària per demanar l'ajuda i el favor per a les nostres obres.

Esteim, com sabeu, en un Any Sant. Amb el crit de "Obriu les portes al Redemptor!", el Papa Joan Pau II insisteix fortament en la comunió i la reconciliació que hem d'obtenir amb Déu i amb els germans. Tots sabeu que ja hem fet qualque cosa en aquest sentit. I hem de continuar per aquest camí, extraient de l'Any Sant tot el bé que puguem per a la nostra salvació.

Ara, quan s'atraca el començament d'un nou any litúrgic, el temps d'Advent pot ésser i ha d'ésser propici per a tots, en aquest sentit. Per açò, desig que durant l'Advent, com a preparació de la vinguda del Redemptor, siguin les parròquies, les comunitats particulars i els grups eclesials de la nostra diòcesi qui d'una manera col·lectiva organitzin actes de celebració de l'Any Sant. Esper, idò, dels Srs. Rectors i dels Encarregats que sabran aprofitar aquest temps per dedicar almanco un diumenge o la festa del dia de la Puríssima, a aquesta tasca, procurant també que la predicació i les catequesis siguin emprades per a aquesta finalitat. Després, al temps de Quaresma, ja al final de l'Any Sant, tindrem, si Déu vol, diverses celebracions a nivell diocesà.

Vaig escriure no fa massa estona, sobre el sentit ulterior que el Papa volia donar a l'Any Sant. És el punt on el Papa ha recalcat la gran

tasca a realitzar, amb l'ajuda de la gràcia de Déu, en el camp de l'evangelització, davant d'un món que sofreix i que s'aparta de la salvació. Tenim feina a fer en aquest sentit i convé cercar mitjans i mètodes adients per fer arribar la paraula de Déu a aquesta nostra societat que tant la necessita. També aquí és necessari que la nostra fe i una vida autènticament cristiana siguin capaces de crear una imatge més plena de credibilitat davant del món per així poder presentar el missatge de Jesucrist amb un testimoni feal i convincent.

Demanem a la Verge Maria que pregui per nosaltres i que faci que la nostra Església ajudi el món amb un servei eficient, amb la flama d'una esperança de pau i de germanor.

Ciutadella, 29 d'octubre del 1983.

† Antoni, bisbe

66. ESCRIT SOBRE L'ASSEMBLEA ARXIPRESTAL DE MAÓ

A.- Presentació de conclusions.

Amb aquestes meves retxes, vull presentar les conclusions de les dues primeres ponències que, el curs passat, van arribar a bon terme.

En la darrera reunió del grup coordinador de l'Assemblea, que va celebrar-se el passat mes de juny, d'acord amb els desigs manifestats a la darrera reunió general de l'Assemblea, van redactar-se aquestes Conclusions. Podreu veure que en elles s'ha recollit tot el que podia considerar-se acceptat per tots, per arribar a una redacció d'entesa en allò fonamental i convergent.

Al final hi he fet afegir una nota, ja de si sobreentesa, que vol indicar el camí per arribar a una conjunció del nostre treball arxiprestal amb el de tota la diòcesi, perquè és en aquest sentit que hem de fer feina tots junts.

Ara convé continuar la feina i posar en pràctica aquestes conclusions. D'acord amb la primera ponència, hem d'anar a la constitució formal del grup coordinador a qui perteny organitzar l'Assemblea, possibilitar el seu funcionament, determinar el temps i decidir la temàtica i metodologia, segons consta en el redactat d'aquesta ponència.

Per açò, de cara al nou curs, com a primera tasca a fer, s'ha de nomenar el representant de cada parròquia, comunitat o grup participant per a formar part del grup coordinador de l'Assemblea. Crec que açò s'hauria de fer abans del dia 20 d'octubre, de tal manera que, una vegada presentat el representant jo mateix pugués confirmar el nomenament i a finals d'octubre es fes ja la primera reunió per posar en marxa l'Assemblea del nou curs.

Puc dir-vos també que a finals del curs passat, vaig tenir una reunió amb tot el clergat de l'arxiprestat de Maó per valorar la marxa de l'Assemblea i sobretot per insistir en la responsabilitat que els clergues teníem de recolzar l'Assemblea i de fer-hi feina amb toç coratge i entusiasme.

Vull convidar també a d'altres grups i comunitats que potser encara no estan representades en la nostra Assemblea a prendre-hi part per fer feina junts en la corresponsabilitat que tots hi tenim.

B.- De cara al nou curs 1983-84

Si he de dir qualque cosa de cara al nou curs que començam és una paraula d'ànim i de coratge. Perquè no podem enganar-nos que la nostra Assemblea té els seus riscos i la seva problemàtica. I que trobarem dificultats al llarg de la nostra feina. Però si fins ara els resultats han estat més positius i satisfactoris del que ens podíem pensar, hem de pregar Déu que a tots ens doni la força i la humilitat de sebre'ns comprendre, estimar i fer feina junts per coordinar els nostres treballs, sense anul·lar els que ha de fer cada grup, comunitat o parròquia.

Voldria que la meva benedicció final que a tots vos don, fos penyorada de tot açò que desitjam i que esperam, en bé de la nostra Església, poble de Déu, i de tota la nostra societat menorquina.

La meva darrera paraula d'avui, que en la intenció és la primera, per a tots vosaltres: moltes gràcies, per la feina feta i per la que esper que fareu.

Amb efecte, vos beneeix.

† **Antoni, bisbe**

Ciutadella, 1 d'octubre del 1983

67. DECRET

sobre constitució del nou Consell del Presbiteri

D'acord amb la nostra legislació vigent sobre el Consell del Presbiteri i després d'efectuades les eleccions corresponents i designats els nous membres, pel present Decret veng a nomenar el nou Consell del Presbiteri que ha quedat constituït de la següent manera:

PRESIDENT: Sr. Bisbe.

MEMBRE NAT: Sr. Vicari General.

MEMBRES ELEGITS:

Sr. Sebastià Taltavull Anglada, per l'arxiprestat de Ciutadella.

Sr. Cristòfol Vidal Barber, per l'arxiprestat de Maó.

Sr. Joan J. Huguet Ameller, per l'arxiprestat d'Alaior.

Sr. Xavier Carnicero Subero, pels religiosos.

MEMBRES DESIGNATS PEL SR. BISBE:

Sr. Miquel Anglada Gelabert.

Sr. Vicenç Macián Cólera.

Esperam de tots ells la seva dedicació i interès per què el Consell del Presbiteri contribueixi a la bona marxa de la pastoral de l'Església de Menorca.

Ciutadella de Menorca, a 12 d'octubre del 1983

† Antoni, bisbe

SES CATEQUESIS DEL BISBE

68. LA LLUM D'UN GRAN EXEMPLE

(9 - 10 - 83)

Jesús, el Mestre, ho va dir als seus apòstols: "Vosaltres sou la llum del món". I el Papa Joan XXIII, en engegar el Concili, es preguntava si l'Església havia de continuar essent una "joguina de les onades" o si no es podia esperar d'ella "la llum d'un gran exemple".

El món espera i vol aquesta llum. Encara que no ho sembli. El que no sé, és si ara la tenim ben encesa. Corren vents que semblen voler-la apagar. I, no obstant açò, l'Església ha d'ésser aquesta llum, ben enlaira-da i resplendent, per il.luminar el món. Perquè l'Església ha estat posada per fer aquest servei a la humanitat. Ha de fer resplandir la llum de Crist. Ell, Crist, és la gran llum, el gran exemple.

Un cert empagueïment sembla que ara ens domina. Uns amaguen la llum davall del mesuró. A d'altres se'ls està apagant. Es segueixen criteris que s'aparten de l'evangeli i volen trossejar-nos els seus valors i imposar-nos de nous que no tenen res a veure amb la doctrina de Jesucrist.

Hem d'avivar la flama. I açò vol esforç i coratge. Potser pensam massa en nosaltres mateixos i en les nostres dèbils forces. I oblidem de pensar en Déu qui ens donarà el consol i la fecunditat.

El gran exemple il.luminador que Crist ha encarregat als seus seguidors és el de l'amor, com a fonament de la comunitat eclesial: "Estimeu-vos els uns als altres". Les primeres comunitats cristianes el van sebre donar aquest testimoni de l'amor. I van ser, sens dubte, el gran toc a la porta del món jueu i pagà perquè s'obrigués a l'evangeli.

Llum comunitària, del conjunt. I la comunitat i el conjunt de l'Església som tu i jo i cadascú dels qui som i ens sentim cristians. Som molts i som diferenciats en el pensar i en l'actuar. La fe i la força de l'esperit, però, ens lliga en comunitat i ens impulsa a l'amor per a presentar un conjunt ric per la suma desinteressada dels valors de tots. Quan una comunitat cristiana viu així, li és fàcil la convivència i el diàleg i el sentit d'una responsabilitat que és de tots.

La nostra comunitat ha d'ésser, idò, una família, on Déu sigui el Pare i els fills, nosaltres, per sebre dir al món que els defectes, presents sempre en tota cosa on hi ha homes, fan més esplendent, per contrast, la virtualitat de l'amor, ànima de la comunitat. Déu Pare ens ha encarregat de ser llum. Atraquem-nos a Ell, en estreta comunió d'amor. Ell farà lluminoses les nostres obres, a pesar de la foscor dels nostres pecats.

69. DIGUEM NO !

(16 - 10 - 83)

"Diguem no!" Perquè "nosaltres no som "d'eixe" món". Ho cantava fa estona el valencià Raimon. I tots vam aprendre la cançó.

Jo ara agaf aquest seu crit de "Diguem no; nosaltres no som "d'eixe" món", per refuar també fets i actituds que no estan en consonància amb la més elemental dignitat que hem de respectar en cada persona i en la vida humana, ara i aquí. Hem de dir no, a aquest llarg rosari de mals que assoten la nostra societat.

Diguem no, a la carrera d'armaments. És un cop brutal contra la humanitat, i les seves inversions tenen dimensió escandalosa i criminal.

Diguem no, a les drogues. Negoci brut que degrada les persones.

Diguem no, a la violència i al terrorisme. Tota persona ha de ser respectada.

Diguem no, al totalitarisme, d'una banda i d'una altra. No es pot governar destruint les persones, per l'exili, la tortura o la desaparició física.

Diguem no, a la pena de mort. Només Déu és amo de la vida.

Diguem no, a l'avortament, que mata una vida que comença.

Diguem no, a la marginació. Milions de germans són víctimes d'estructures injustes i són esclavitzats per poders econòmics, socials i polítics inhumans.

Diguem no, a l'explotació de la mà d'obra barata i a les distàncies cada dia més grosses entre rics i pobres.

Diguem no, a la falta de respecte a les cultures i als valors propis de les minories ètniques. Un progrés humà autèntic només és possible respectant-nos mútuament.

Diguem no, a la humiliació dels minusvàlids, a l'angoixa dels abandonats, a l'aïllament dels qui surten de la presó, a la desesperació dels refugiats, dels qui no tenen feina, de les víctimes de la guerra, a la destrucció de la naturalesa.

Diguem no, diguem no. Perquè, per desgràcia, encara hi ha més "misteris" en aquest llarg rosari d'injustícies i de mals.

Diguem. Però ja que els problemes són tan grossos i afecten a tots, feim feina seriosament i col·laborem amb la força de l'evangeli per crear un ample i seriós esforç col·lectiu que renovi estructures i possibiliti l'anar bastint un món més lliure, basat en el profund respecte a la vida; en la solidaritat i en el repartiment equitatiu dels béns de la humanitat.

I tots, tots, sapiguem demanar perdó i corregir-nos, si, en qualcuna d'aquestes coses, se'ns hi han embrutat les mans.

Una pregària pel Papa Joan Pau II ha sortit avui dels nostres llavis. Dirigim-la al Pare nostre de Cel, per mitjà de Jesucrist, el nostre Salvador i Mestre, en l'Esperit Sant que condueix la seva Església.

70. DIGUEM SÍ!

(23 - 10 - 83)

Però no ens hem d'acontentar només en dir no. Les nostres actituds i el nostre obrar de cada dia han d'ésser afirmatius. Hem de dir sí. Hem de sebre dir sí, perquè lo positiu és lo que té valor i fa caminar la humanitat cap endavant.

Idò, diguem sí a la solidaritat. Ella és fruit de l'amor, eixuga llàgrimes i allibera dels egoismes.

Diguem sí al diàleg. Perquè és recerca de la veritat i camí de la pau.

Diguem sí a la pau. És l'ordre fet vida i bellesa.

Diguem sí al perdó. Amb ell retrobem els germans i s'obliden ofenses.

Diguem sí a la reconciliació. Ens convé avui i ens assegura el retrobament i l'amistat d'uns amb altres.

Diguem sí a la sinceritat. Perquè amb ella fem possible i fàcil la fraterna convivència.

Diguem sí a la convivència. Amb ella practicarem la germanor i sabrem estimar-nos més.

Diguem sí als valors espirituals. Són els que sempre permaneixen i donen valor a tots els altres.

Diguem sí a la llibertat. Ser esclaus del pecat o dels ídols lliga les mans i hom resta indefens.

Diguem sí a l'amor. És el més elevat i constructiu dels valors humans.

Diguem sí a l'esperança. És la claror de l'alba que il·lumina camins cap a la plenitud.

I diguem sí a la vida! És el valor que sosté tots els altres, perquè sense vida es fan impossibles.

Diguem sí a tot el que sigui el bé. Demanem esperit de discerniment per sebre apreciar els valors que vertaderament són vàlids i bons.

La nostra actuació es forja tots els dies en una voluntat ferma que compregui i s'esforci en el manteniment del deure i en la pràctica de la virtut.

Diguem sí! La vida ens somriurà i, malgrat les preocupacions, podrem, entonar un càncit de la fe i esperança. Podrem dir com ara canta el J. Manuel Serrat en l'acabament d'una seva cançó: "Antes que nada, soy partidario de vivir".

(16 - 10 - 83)

71. EL PAPA

(30 - 10 - 83)

Aquests dies es compleix el primer aniversari de la Visita pastoral que el Papa Joan Pau II va fer a Espanya. I com que el dia 22 d'aquest mes d'octubre ha fet cinc anys que va començar el seu Pontificat, aquest diumenge dia 30, celebrem a les nostres esglésies de Menorca el dia del Papa.

Trob que hauria d'ésser un dia de reflexió i de pregària. Un dia per a recordar què és i què significa el sant Pare en l'Església universal, per alabar Déu i agrair-li el do amb què ens ha volgut enriquir, i també per demanar-li, en pregària particular i comunitària, que el Papa tengui llum i força per complir la seva missió i que nosaltres, amb amor sincer i humil, sapiguem acceptar i seguir les ensenyances de l'Església i del Papa.

Tots sabem que el desig de Jesucrist era i és que tots formàssim una gran família que s'agermanàs en la fe de l'evangeli i en l'amor a Ell que ens l'ha duit. També sabem que de la realització d'aquest desig en va fer promotors i responsables principals, els dotze apòstols, tots en conjunt, en fraternal esforç. I, per fi, també sabem que perquè es garantís la unitat en la fe i en la caritat, va disposar que un d'ells, un dels dot-

ze, fos el cap de tots, el qual tindria la darrera paraula i la primera responsabilitat. Aquest va ser sant Pere, el fonament sobre el qual està constituïda tota l'Església. Per açò, aferrats a ell, rebem la fortalesa d'una roca que resta ferma, encara avui, a pesar dels embats de tantes de doctrines contràries. Perquè tal com va escriure sant Lleó, el gran, "la fermesa del fonament sobre el qual està constituïda l'alçària de tota l'Església, no es veu somoguda per la mola del temple que té al damunt".

El conjunt d'aquells dotze apòstols es perpetua avui en el nombre total de tots els bisbes, escampats arreu del món. I sant Pere, que va ser el seu cap, es perpetua avui en el bisbe de Roma. Per açò, com a centre de la unitat eclesial i com a garantidor de la fe, que "confirma en els seus germans", d'acord amb el manament del Mestre, el seu ministeri és universal, és d'universal paternitat i per açò li deim sant Pere.

Feim un acte de fe en aquestes veritats. Jesús vetla per nosaltres. El seu Esperit fa feina en la seva Església. Idò, feim suau i portador el càrrec i la tasca del seu primer representant a la terra. Siguem ressò en nosaltres i en els nostres germans, de les seves ensenyances.

Una pregària pel Papa Joan Pau II ha de sortir avui dels nostres lla-vis. Dirigim-la al Pare nostre de Cel, per mitjà de Jesucrist, el nostre Salvador i Mestre, en l'Esperit Sant que condueix la seva Església.

DIA DE L'EMIGRANT

Ha de celebrar-se en totes les parròquies i llocs de culte el diumenge de dia 13 d'aquest mes de novembre. Es fa col·lecta. La col·lecta dels dies del Vaticà és que tinguem tots un nou impuls de fraternitat en vers els emigrants, segons les intencions expressades en el Jubileu universal de la Redempció.

Penitència i també perquè ens trobam en període de vacances.

En aquests moments cada Sagrament en la seva redacció actual i amb totes les esmenes que han estat fetes s'ha repartit entre diversos grups de dos o tres capellans que, una volta ho hagin discutit entre ells, ho presentaran a la Comissió de Litúrgia que donarà el seu parer per tal de presentar-lo a l'aprovació del Sr. Bisbe o, potser, abans a una assemblea diocesana.

Les principals dificultats que es presenten per a una redacció definitiva són: Si cada Sagrament ha d'anar precedit d'un preàmbul teològic o no; la continuada i mal definida discussió sobre l'edat de la Confirmació.

DE SECRETARIA GENERAL

VOTS TEMPORALS D'UNA MONJA CLARISSA

El dissabte dia 15 d'octubre, festa de sta. Teresa de Jesús, na Gadi Bosch Pons va fer la seva professió temporal al Monestir de Santa Clara, de Ciutadella. Presidia l'acte el Sr. Vicari General. Hi eren presents diversos sacerdots, la comunitat de monges i un bon nombre de feels.

DIA DE L'EMIGRANT

(30-10-83)

Ha de celebrar-se en totes les parròquies i llocs de culte el diumenge dia 13 d'aquest mes de novembre. Es fa col·lecta. La consigna donada des del Vaticà, és que tinguem tots un nou impuls de fraternitat envers els emigrants, segons les intencions expressades en el Jubileu universal de la Redempció.

Tot que hauria d'èsser un dia de reflexió i de pregària. Un dia per recordar que és i què significa el sant Pare en l'Església universal, per alabar Déu i agrair el do que ens ha volgut donar i també per demanar-li, en preàrie particular i comunitària, que el Papa tingui llum i força per complir la seva missió i que nosaltres, amb amor sincer i humil, sapiguem acceptar i seguir les ensenyances de l'Església i del Papa.

Tots sabem que el desig de Jesús era i és que tots forméssim una gran família que s'agermanés en la fe de l'evangeli i en l'amor a Ell que ens l'ha donat. També sabem que de la realització d'aquest desig en va ser promotor i responsable principal, els dotze apòstols; tots en conjunt, en l'eternal esforç i, per fi, també sabem que perquè es garantís la unitat en la fe i en la caritat, va disposar que un d'ells, un dels dot-

CONSELL DE PRESBITERI

I. FULL INFORMATIU DE JULIOL

ACTA

El dimecres, dia 27 de juliol del 1983, a les 10,30 del matí, en el Seminari Diocesà, es reuneix, en sessió ordinària, el Consell Diocesà, amb l'absència justificada de D. Javier Carnicero i de Mn. Sebastià Seguí; aquest últim s'incorpora més tard a la reunió.

Comença la sessió amb la recitació de l'Hora d'entre dia i la lectura de l'Acta de la reunió anterior, que és aprovada.

Seguint l'ordre del dia establert en la reunió del 15 de juny es passa al primer punt:

1) Estat actual del Directori de Pastoral Sacramental

El Sr. Bisbe explica com està i a quina fase es troba el Directori de Pastoral Sacramental i afegeix que la seva culminació es troba aturada a l'espera del nou Codi de Dret Canònic i de la seva aplicació a Espanya que, en alguns punts, dependrà de la Conferència Episcopal, el resultat del Sínode que tindrà lloc durant l'octubre que tractarà sobre la Penitència i també perquè ens trobam en període de vacances.

En aquests moments cada Sagrament en la seva redacció actual i amb totes les esmenes que han estat fetes s'ha repartit entre diversos grups de dos o tres capellans que, una volta ho hagin discutit entre ells, ho presentaran a la Comissió de Litúrgia que donarà el seu parer per tal de presentar-lo a l'aprovació del Sr. Bisbe o, potser, abans a una assemblea diocesana.

Les principals dificultats que es presenten per a una redacció definitiva són: Si cada Sagrament ha d'anar precedit d'un preàmbul teològic o no; la continuada i mai definida discussió sobre l'edat de la Confirma-

ció; que el directori sigui tan resumit que resulti tan anodí que les coses restin com abans, segons el lliure criteri de cada Rector, o que sigui tan detallat que la seva aplicació pràctica en cada parròquia sigui "vandàlica".

2) Estudi i presentació al Sr. Bisbe dels Estatuts de la Delegació Diocesana dels mitjans de Comunicació social i de la Comissió Diocesana per a una pastoral Litúrgica.

Per part de la Delegació Diocesana de Mitjans de Comunicació social no s'han presentat els seus estatuts.

Pel que fa als Estatuts presentats per la Comissió Diocesana per a una Pastoral Litúrgica:

El punt setè se suprimeix i el vuitè passa a ser setè punt.

3) Cursets a les Comunitats per ajudar-les a conscienciar-se sobre la conveniència dels Consells Pastorals i per ajudar-les en la constitució dels respectius Consells Pastorals.

Temes i Ponents.

Es creu convenient que l'elecció dels temes la facin els futurs ponents així com també la distribució entre ells; comptarà molt la distància i l'horari dels ponents i parròquies receptores. Una volta redactats els temes per escrit seran presentats al Consell Presbiteral per a la seva aprovació.

Quant als ponents se suggeriren les persones següents:

Per l'arxiprestat de Maó:

En Cristòfol Vidal

En Joan Febrer

En Josep Manguán

En Gabriel Pons

Per l'arxiprestat d'Alaior:

En Pere Oléo

En Josep Sastre

En Bosco Faner

Per l'arxiprestat de Ciutadella:

En Jaume A. Vidal

En Sebastià Taltavull

En Francesc Triay

En Miquel Anglada Gelabert.

Aquests noms es deixen a l'elecció del Sr. Bisbe i del Vicari General tenint present les observacions que es feren en la reunió del Consell Presbiteral del mes de maig.

4) Celebracions Diocesanes

Pel que fa a aquest punt no es va poder arribar a unes conclusions

diocesanes i d'ordre pràctic però sí que es van apuntar alguns suggeriments que s'han de tenir en compte.

a) La festa de Sant Antoni, Abat, no pot celebrar-se només a Ciutadella perquè és el Patró de Menorca.

b) En celebrar-se una festa de caràcter diocesà ha d'existir l'aportació de totes les parròquies, sobretot en els actes litúrgics, degudament coordinats, perquè entre tots ho facem tot.

c) Podrien organitzar-se recessos mensuals al Toro de caràcter diocesà amb una Litúrgia ben preparada. El fall és dels organitzadors que no tenen constància i els temes no són suficientment suggeridors.

d) Es troba una bona oportunitat de concentració diocesana amb motiu de la Missa Crismal i amb la participació dels laics encara que no es troba una hora oportuna per a preveres i laics.

e) També s'apunta el suggeriment de tornar a reanimar les trobades diocesanes al Toro durant els diumenges del mes de maig.

f) Se suggereix que la trobada diocesana de preveres, religiosos i religioses anual que se celebra al Toro tenguí un caràcter de revisió pastoral.

g) Vivificar la trobada diocesana de la benedicció dels vents amb la participació de cada parròquia.

h) L'Autoritat civil dóna molta importància a la festa de Sant Antoni, posant l'accent en el fet de l'origen de la nostra llengua catalana, ¿perdrà per culpa nostra el sentit de que també és l'origen de la nostra religiositat catòlica?

5) Assumptes que queden pendents per al nou Consell de Presbiteri.

- L'Any Sant.
- Formalitzar els Consells pastorals.
- Acabar la Pastoral Sacramental.

Ciutadella 27 de juliol del 1983

Antoni Sintes, Secretari accidental

II. FULL INFORMATIU D'OCTUBRE

Nou Consell del Presbiteri

El dia 12 d'octubre, festa de la Mare de Déu del Pilar, a les 10,30 del matí i a Ciutadella de Menorca queda constituït el nou Consell del

Presbiteri. El formen el Sr. Bisbe, el Vicari General i els preveres Mn. Cristòfol Vidal Barber, Mn. Joan Josep Huguet Ameller i Mn. Sebastià Taltavull Anglada, representants dels arxiprestats de Maó, Alaior i Ciutadella respectivament. Mn. Vicent Macián Cólera i Mn. Miquel Anglada Gelabert, designats pel Bisbe i Mn. Xavier Carnicero Subero, representant dels religiosos.

Paraules del Bisbe

Després d'uns moments de pregària el Sr. Bisbe saluda els assistents i manifesta el seu agraïment a l'anterior Consell. Del nou espera la col·laboració, l'interès i el treball.

Fa una exposició de la línia seguida per l'anterior Consell dins la revisió anomenada "dels anys 80" expressant el desig de continuar-la. En aquesta exposició fa notar els passos que s'han donat i es refereix concretament a les comissions diocesanes del Clero, Litúrgia, Mitjans de Comunicació i a alguns aspectes ja començats a treballar en el camp de la Catequesi.

També parla del Nou Codi de Dret Canònic. Serà el Consell el que haurà d'estudiar la seva aplicació a la nostra diòcesi a partir de l'entrada en vigència el proper dia 27 de novembre, primer diumenge d'Advent.

Acta anterior i eleccions dins el Consell

És llegida la darrera Acta de l'anterior Consell i aprovada. Seguidament es passa a l'elecció dels càrrecs de secretari i moderador del nou Consell del Presbiteri. Són elegits Mn. Sebastià Taltavull Anglada com a secretari i Mn. Miquel Anglada Gelabert com a moderador. El secretari té l'encàrrec de fer l'Acta de la sessió i el Full informatiu; el moderador, rebre les notes de les reunions arxiprestals, confeccionar l'ordre del dia juntament amb el secretari i el Vicari General, moderar i animar les sessions del Consell assegurant la línia que s'ha proposat.

Les reunions arxiprestals

L'organització de les reunions arxiprestals segueix com s'ha fet fins ara i tenen lloc 15 dies abans de la reunió del Consell. Es fa notar la importància de que tots els preveres assistesquin i participin en aquestes reunions d'arxiprestat, és una bona oportunitat que es té cada mes de trobar-se, ajudar-se i compartir experiències i responsabilitats.

De cada vegada es més necessari que els arxiprestats suggeresquin les qüestions que creguin convenient i urgent tractar-se en el Consell,

com també les que afecten més directament a l'arxiprestat. La reunió arxiprestal també pot ésser un bon moment per a intercanviar tot tipus d'informació.

Per afavorir l'organització d'aquestes reunions arxiprestals i facilitar la previsió per a l'any, hem fet el següent calendari tenint en compte que el dimecres és el dia "reservat" per als capellans:

- 2 novembre-83
- 30 novembre-83
- 4 gener-84
- 1 febrer-84
- 7 març-84
- 4 abril-84
- 2 maig-84
- 6 juny-84

Les reunions del Consell del Presbiteri

Tenen lloc 15 dies després de les reunions arxiprestals i per a coneixement de tots i previsió també hem fet el calendari:

- 16 novembre-83
- 14 desembre-83
- 18 gener-84
- 15 febrer-84
- 21 març-84
- 18 abril-84
- 16 maig-84
- 20 juny-84
- 11 juliol-84

Proposta de qüestions a tractar

Ja a punt d'acabar la sessió, el Bisbe proposa una llista de possibles qüestions a tractar. Són les que segueixen:

1. Cursets a les comunitats de cara a la constitució dels Consells Pastoral parroquials.
2. Casa sacerdotal a Ciutadella de Menorca.
3. Celebracions diocesanes.
4. Destí de les esglésies del Socors i del Roser.
5. Elecció dels arxiprestos.
6. Prepració del VIIè. Centenari de la Reconquesta de Menorca.
7. Any Sant de la Redempció.
8. Normativa de la Conferència episcopal.

9. Presència de les autoritats civils i militars als actes litúrgics.
10. Presència de fotògrafs-video, etc. a les celebracions litúrgiques.
11. Ús de les esglésies per a concerts i altres.

En aquesta llista no hi ha una ordre de preferències ni urgències. S'esperen els suggeriments de tots com també la proposta de noves qüestions. Tot serà tractat a les reunions arxiprestals i conseqüentment traslladat al Consell del Presbiteri pels respectius representants.

Reunió arxiprestal del dia 2 de novembre de 1983

Ordre del dia:

1. Informació del moment actual de la "Revisió dels anys 80" a partir del treball fet per l'anterior Consell i les Comissions diocesanes. Projectió de futur.
2. Presència de les autoritats a les celebracions litúrgiques. Estudi actual de la qüestió tenint en compte el Vaticà II (Const. sobre Sda. Litúrgia, no. 32), i les directrius donades a Menorca sobre les relacions Església-Estat (Butlletí Bisbat, gener-febrer 1970 pp. 380-381) i concretament la disposició gener-febrer 1976, pp. 16-17.
3. Destí de les esglésies del Socors i del Roser. Informació del moment actual. És important que es presentin propostes concretes.

Sebastià Taltavull Anglada, secretari

Es llegida la darrera Acta de l'anterior Consell i aprovada. Seguidament es passa a l'elecció dels càrrecs de secretari i moderador del nou Consell del Presbiteri. Són elegits Mn. Sebastià Taltavull Anglada com a secretari i Mn. Miquel Anglada Galabert com a moderador. El secretari té l'encàrrec de fer l'Acta de la sessió i el moderador el de dirigir la sessió. Són proposats a tractar les qüestions següents:

1. Cursos a les comunitats de cara a la constitució dels Consells pastorals parroquials.
2. Casa sacerdotal a Ciutadella de Menorca.
3. Celebracions diocesanes.
4. Destí de les esglésies del Socors i del Roser.
5. Elecció dels arxiprestos.
6. Previsió del VII. Centenari de la Reconquesta de Menorca.
7. Any Sant de la Redempció.
8. Normativa de la Conferència episcopal.

CARITAS DIOCESANA

LA 38 ASSEMBLEA NACIONAL DE CÀRITAS

Del 8 al 11 de Octubre se reunieron en El Escorial los miembros de Càritas Española con sus representantes diocesanos y nacionales, para celebrar la XXXVIII Asamblea de Càritas Española.

De nuestra diócesis participaron tres miembros: el director de Càritas Interparroquial de Ciutadella D. Josep Dalmau, el secretario diocesano D. Biel Florit y el delegado episcopal D. Xiscu Huguet.

La asamblea centró el tema de su convocatoria en "La Acción Social y Càritas". A lo largo de los tres días y medio se presentaron tres ponencias con los siguientes títulos:

- Análisis de la situación social de la marginación y perspectivas de la misma.
- Fundamentos para la Acción Social de Càritas.
- Pistas de acción y líneas de actuación con la Administración y otras entidades.

Las jornadas fueron muy densas; empezando las sesiones a las ocho y media de la mañana y terminando a altas horas de la noche. Los espacios de descanso, aparte de las comidas, eran cortos y reducidos.

No obstante, el alto interés de la temática suscitó en todos los componentes serias inquietudes para abordar, cada uno en su lugar, con la mayor responsabilidad y coordinación, la multiplicidad de la problemática social que se ha reflejado en todas las regiones de España.

Dado que los tres componentes de nuestra diócesis era la primera vez que asistíamos a una Asamblea General de Càritas, no podemos dejar de anotar la bipolarización de las tendencias pseudopolíticas que se reflejaban en las discusiones y probablemente en las conclusiones de la Asamblea.

En general ha sido muy positivo el encuentro. Hará falta despertar un mayor sentimiento y compromiso para atender solidariamente la problemática social de nuestra comunidad.

Biel Florit

9. Presència de les autoritats civils i militars als actes litúrgics.

10. Presència de fotògrafs-video, etc. a les celebracions litúrgiques.

11. Ús de les esglésies per a concerts i altres.

En aquesta llista no hi ha una ordre de preferències ni urgències.

S'esperen els suggeriments de tots els membres de l'Assemblea. Tot serà tractat a les reunions arxiprestals i conseqüentment traslladat al Consell del Presbiteri pels respectius representants.

Reunió arxiprestal del dia 2 de novembre de 1983

LA 38 ASSEMBLEA NACIONAL DE CARITAS

Ordre del dia

ASSEMBLEA ARXIPRESTAT DE MAÓ

A. CONCLUSIONES SOBRE LA MARCHA DE LA ASAMBLEA

Según lo acordado en la última reunión del grupo coordinador de la Asamblea, nos hemos reunido durante el mes de julio para redactar las conclusiones sobre la ponencia "Cómo poder continuar el trabajo de la Asamblea".

En primer lugar se constata una evidente satisfacción por parte de los diferentes grupos por la experiencia iniciada en el marco de la Asamblea, en la que se ha trabajado en un clima de respeto dialogante. La Asamblea ha posibilitado reunir una heterogeneidad de grupos y trabajar conjuntamente con el Clero y el Obispo.

La continuidad de la Asamblea es aceptada por todos, estimándose necesaria una estructura mínima que asegure su correcto funcionamiento. Dicha estructura en ningún momento ha de ser un montaje inútil, vacío de contenido.

Debe quedar claro que la Asamblea es la reunión de fieles y grupos y comunidades cristianas, presididos por el Obispo, cuyo objetivo es posibilitar que se pongan en común experiencias pastorales, en un trabajo conjunto de revisión e impulso de las actividades de los distintos grupos, intentando coordinar esfuerzos y aspiraciones. La Asamblea debe dar oportunidad a las distintas entidades de iglesia para que se manifiesten libre y sinceramente, atentos a la realidad; conectados con el mundo y el mensaje evangélico y sin recelos de ningún tipo.

Al margen del lógico pluralismo político, que en la suma de individualidades la Asamblea reúne, ésta ha de evitar todo tipo de pronuncia-

miento partidista, sin que ello signifique en absoluto eludir cualquier cuestión que afecte a la vida del hombre en su contexto social. En este sentido se evidenció la conveniencia de que la Asamblea sea particularmente sensible a los problemas que afectan a los más necesitados.

La Asamblea ha de coordinar, pero en ningún caso anular los trabajos de cada grupo. Este empeño comunitario ha de servir para animar y revitalizar la realidad eclesial del Arciprestazgo de Mahón.

Estructuración de la Asamblea

Se creyó prematura, por ahora, la formación de un Consejo de Pastoral Arciprestal. La Asamblea está en sus primeros pasos, justo ha comenzado a andar y parece imprescindible un tiempo prudencial para conocernos todos mejor.

Sin embargo, para que la Asamblea funcione se constituirá un grupo coordinador, presidido por el Obispo. Dicho grupo lo constituyen el conjunto de representantes de cada entidad de iglesia, presentados por la comunidad y nombrados por el Obispo.

Al grupo coordinador de la Asamblea le corresponde organizar la Asamblea, posibilitar su funcionamiento, determinar su periodicidad y decidir la temática a abordar en cada caso y su metodología.

La Asamblea y el grupo coordinador han funcionado este pasado curso con una amplitud de miras quizás excesiva para sus posibilidades. El crecido número de temas, la complejidad y dificultad de su análisis y valoración y las muchas propuestas han desbordado la posibilidad de ser estudiados en el presente curso. Evidentemente, se trata de un material valioso que puede ser utilizado en sucesivas Asambleas. En este sentido el grupo coordinador deberá prever esta contingencia y programar el desarrollo de la Asamblea lo más ajustadamente posible a la realidad.

Finalmente, para que la Asamblea asuma plenamente sus objetivos iniciales, no ha de limitarse a valorar y revisar las actuaciones y los resultados de las propuestas de trabajo que cada año se fijan prioritariamente sino que deberá estudiar y alentar nuevos objetivos, a medida que se vayan logrando los propuestos con anterioridad. También podrá proponer algún nuevo objetivo, aun cuando no figure siquiera en el material de reserva, si considera, por las razones que sean, su carácter urgente y prioritario. Y para que la eficacia de la Asamblea sea mayor ha de poder promover actividades que los grupos parroquiales y comunidades cristianas no puedan llevar a cabo con sólo sus propios medios.

B.- CONCLUSIONS A L'ASSEMBLEA. PONÈNCIA DE JOVES

Durant l'estiu ens hem trobat, d'acord amb el que va decidir-se en la darrera reunió del grup coordinador de l'Assemblea, els que vam preparar la ponència "Església i Joves" per redactar unes conclusions finals que recollissin les aportacions diverses de l'Assemblea i confirmassin les principals intuïcions de la ponència en les que hi havia acord.

Consideram que en la reunió del 29 de maig (III Trobada de l'Assemblea) no van aparèixer opinions contràries al conjunt de la ponència, tot i que va constatar-se la manca d'aprofundiment en les causes i conseqüències de l'actual situació. Aquesta feina queda pendent i entre tots l'hauriem de fer. Les diverses aportacions aclareixen i matisen punts concrets, sense alterar les qüestions de fons. A continuació les resumim, ja que complementen la ponència.

Acolliment de joves confirmats.

La celebració del sagrament de la confirmació no ha de ser una despedida. I açò, sobretot, passa quan l'acolliment dels adolescents i la catequesi no s'orienta a integrar-los en la comunitat i en una pastoral conjunta en la que conviuen joves i adults, sense deixar de ser-ho uns i altres. L'existència d'adults que acullen els joves i els hi ajuden a aprofundir en la fe a partir de la vida possibilita la superació d'aquell impas, sempre i quan els adults formin un col·lectiu viu que progressa en la fe.

El grup coordinador de la pastoral juvenil de l'arxiprestat, que ha sortit de l'Assemblea, no pot pretendre, de cap manera, solucionar la complexa i diversa situació en què es troben les parròquies davant la preparació del sagrament de la confirmació i els compromisos que els confirmants i confirmats contreuen, però sí que podrà coordinar els esforços que en els distints centres pastorals es fan, respectant sempre el camí i metodologia que els caracteritza. Per açò, comptant amb les parròquies i comunitats, posarà en contacte uns grups amb els altres a través d'unes trobades que el mateix grup coordinador s'encarregarà d'organitzar. Aquest treball pastoral serà d'animació i aprofundiment en la fe a partir de la vida.

Acolliment de parelles de festejants

El jove ha de ser integrat en la comunitat eclesial amb tot el seu context vital, i el festeig entra de ple en la vida dels joves. El treball pastoral amb parelles de festejants, matrimonis i famílies és un dels grans

desafiaments de l'església, que exigeix imaginació creadora i esforç. El grup coordinador de pastoral juvenil, comptant amb la col·laboració de grups de matrimonis, oferirà el proper curs a les parelles que demanen celebrar el seu amor en l'església la possibilitat de participar en unes xerrades sobre la vida de la parella i el sentit cristià del matrimoni. Per organitzar açò abans es connectarà amb els que a les parròquies acullen els joves festejants que volen casar-se per l'església.

Visió de conjunt

Aquesta pastoral de joves no vol quedar-se reduïda a l'animació d'adolescents i parelles de festejants, ja que cauria en els mateixos defectes que actualment patim i seria una pastoral sense futur. Es tracta de possibilitar que l'església acompanyi i ajudi a madurar la fe dels joves i açò s'aconseguirà quan els joves siguin evangelitzadors dels mateixos joves, assumint un compromís transformador en el món, d'acord amb l'evangeli de Jesucrist. Per açò, aquesta pastoral d'animació ha de desembocar en una pastoral que possibiliti la reflexió seriosa de la fe. L'animació comporta donar les primeres passes d'un llarg camí.

Relacionat amb lo anterior, en l'Assemblea van aparèixer dues qüestions importants. Una és la constatació de que els joves es contagien del món dels adults, essent bastant determinant el context familiar. Açò exigeix cuidar la fe dels adults —no deixar que tan sols vegeti— i plantejar-nos la pastoral familiar. L'altre és que aquest treball entre els joves comporta lluitar contra l'individualisme, un dels principals causants de l'actual situació d'inanició en el camp religiós i laic.

Volem finalment repetir i deixar ben clar que el grup coordinador de la pastoral de joves de l'arxiprestat de Maó és un grup obert, en el que tothom que se senti vocacionat per aquesta tasca de coordinació està convidat a participar-hi i ser un membre més. Les reunions que hem fet aquest estiu ens ho confirmen, essent enriquidora la participació d'altra gent.

Nota: el Sr. Bisbe ha fet notar al llegir les conclusions d'aquesta ponència "L'Església i els Joves" que la coordinació de la pastoral de joves ha de tendir a ser diocesana i, ja que el Secretariat de Joves Cristians ha assumit aquest encàrrec, tot el que afecti a aquest sector pastoral ha d'estar orientat a integrar-se en ell.

SEMINARI DIOCESÀ

A.- CARTA DE CONVOCATÒRIA

Ciutadella, 6 d'octubre del 1983

Benvolguts,

de bell nou hem començat un curs al Seminari. Cada any ens demanam si hi haurà algun jove que es decideixi a fer part de la nostra comunitat i cada any algú s'hi decideix, per açò podem dir que la por sempre és vençuda per l'esperança. Enguany, a més d'En Bosco Martí, En Toni Moll i En Joan Miquel Sastre —i En Miquel Cortès que serà "present" entre nosaltres des de Ceuta, on hi fa el servei militar— altres tres joves de Ciutadella formaran part de la nostra petita comunitat: En Pere Pons, que estudia el C.O.U.; En Miquel Mercadal, farà el segon curs de B.U.P. i En Xavier Castell, que estudia C.O.U. Ja sabeu que En Toni Fullana, havent acabat els estudis teològics a St. Cugat, exercita el diaconat a la parròquia de Ferreries i En Xavier Martín —que es prepara per al diaconat permanent— continuarà els estudis per obtenir la llicenciatura en teologia a St. Cugat.

Ens hem volgut posar en contacte amb vosaltres per tal d'informar-vos i, a la vegada, per comunicar-vos que, si Déu ho vol, el proper dijous, dia 13 d'octubre, a les 8 i quart del vespre, a la capella del Seminari farem un acte senzill d'inauguració del curs 1983-1984: Serà una celebració de l'Eucaristia que presidirà el Sr. Bisbe. En acabar vos comunicarem quins són els projectes per enguany.

Ens alegrarà molt que en aquest acte s'hi facin presents els preveres —per açò vos convidam també a concelebrar— i alguns membres de les comunitats cristianes de Menorca, laics, religiosos i religioses.

Agraïrem als preveres que, a les celebracions del proper diumenge ho comuniquin a les comunitats de Menorca perquè, si més no, almanco ens acompanyin amb la presència de la pregària.

Vos esperam amb il·lusió. Fins dijous que ve, si Déu ho vol.

Servidor i amic en Crist.

Miquel Anglada

Per la Comunitat del Seminari
Sebastià Taltavull

INAUGURACIÓ DEL CURS 1983-84 EN EL SEMINARI.

Sense l'esplendor i l'academicitat de temps passats, el dia 13 d'octubre ens vam reunir a la capella del Seminari, presidits pel Sr. Bisbe Mons. Antoni Deig —al que acompanyava el Dr. Pont i Gol, arquebisbe que fou de Tarragona— alguns preveres i els Seminaristes i un bon nombre de creients, joves i no tant joves, per celebrar l'Eucaristia. Es va celebrar a les 8 i quart del vespre. En acabar la celebració eucarística vam comunicar als presents això mateix que reproduïm a continuació:

"Bona nit,

després d'haver-nos reunit entorn de la taula de l'Eucaristia, volem com ho hem fet altres anys, també enguany passar una mica de balanç del curs passat i fer-vos saber el que projectam.

El Seminari, ho sabem tots, és una comunitat educativa que té la missió de preparar aquells que han sentit la crida de Déu i volen servir la comunitat eclesial en el ministeri sacerdotal, per açò, la primera cosa de la que tenim consciència és que no pot esser considerat com la propietat privada d'uns i, per açò mateix, és incumbència de tots. A tots ens correspon el nostre paper en aquesta tasca i tots, d'una o altra manera, hi hem de participar.

En diferents ocasions ens ha arribat —quasi sempre molt amablement manifestada— la queixa de la manca d'informació del Seminari. Antany era una de les tasques que ens havíem proposat dur a terme, tal vegada no vam endevinar prou bé la forma de fer-ho. Però, per altra banda, hem de dir que les portes estan obertes i que el diàleg és sempre possible. Cercarem, i esperam els suggeriments, de donar aquesta informació que ens heu demanat i que també nosaltres creïm necessària.

ANTANY. El curs passat va començar la comunitat del seminari amb set alumnes: 5 en estudis humanístics, realitzats a l'Institut de Ciutadella, principalment: 1 a COU, 1 a tercer de BUP i 2 a primer de BUP; l'altre compaginava el treball i l'estudi que feia a les hores vesper-tines fora ja de l'horari laboral. A Sant Cugat del Vallès, a la Facultat de Teologia de Barcelona, Secció de St. Francesc de Borja hi havia altres dos seminaristes fent els estudis de Teologia i amb ells també un jove que es prepara per al Diaconat permanent.

Dos de nous van començar el curs passat i dos ens van deixar. N'Antoni Fullana, acabats els estudis de Teologia, havent estat ordenat de diaca exerceix ara, com tots sabeu, el diaconat a la parròquia de St. Bartomeu de Ferreries, esperant quan hagi acabat l'etapa diaconal, d'accedir a l'ordre dels preveres.

ENGUANY. Enguany, fent estudis teològics, per tal d'obtenir la llicenciatura en Teologia, continua a St. Cugat En Xavier Martín, que com hem dit, es prepara per al diaconat permanent.

Aquí, al Seminari de Menorca a Ciutadella, podem dir que hem fet retxa nova i, com cada any, com dèiem a la carta en què vam comunicar aquest acte que avui ens reuneix, la por de ser pocs ha estat vençuda per l'esperança, i per açò avui i ara vos volem comunicar amb goig que la comunitat del Seminari estarà formada per sis seminaristes; 2 a COU, 1 a tercer de BUP i 3 a segon de BUP; un altre el tindrem present en el record perquè és a complir el servei militar. Sabem, a més, que n'hi ha d'altres que es plantegen la possibilitat d'integrar-se a la nostra comunitat del Seminari.

La nostra esperança avui es fa acció de Gràcies al Pare.

Antany, en el començament del curs ens proposàvem que l'educació i la formació per arribar un dia a formar part de la comunitat presbiteral ha de tenir, com a tònica específica, la de preparar-se per al servei de la comunitat del Poble de Déu. Aquesta sempre ha de continuar essent la idea principal. Per això ens alegra saber que els nostres seminaristes es fan present, sobretot, en la pastoral catequètica i de joventut.

LA NOSTRA VIDA DE CADA DIA. A l'hora de fer els nostres horaris i de planejar la nostra vida ho hem de fer d'acord amb les hores que ens marca l'Institut, on els seminaristes fan els seus estudis; malgrat això, ens sembla que hem estat fidels al ritme de pregària que ens vam proposar i que enguany volem continuar: la pregària del matí són les Laudes i al capvespre ens reunim per celebrar l'Eucaristia que els dijous és compartida amb un grup de joves i és oberta a tothom. Enguany, a més, volem insistir en la pregària personal i cada ú es proposarà el mo-

ment del dia que li vagi millor segons la seva feina i horari. També hem mantingut fidelitat a la proposta de fer cada setmana, els dimarts en concret, una reunió de formació.

Al marge de la nostra vida, el Seminari ha estat lloc d'acollida per a altres activitats de caire pastoral i cultural.

En aquest darrer aspecte, ens agradaria —i ho creim una necessitat de la que en parlem malauradament només en potencial— poder tenir, sobretot, la biblioteca i els museus en condicions prou acceptables perquè creim que també això forma part del servei que podem prestar.

Cap al futur sabem que ja ara hem de començar a pensar en la restauració dels estudis de teologia fets a Menorca: comptam amb la nostra pobresa, però sabem que aquesta pobresa personal i de mitjans no és un obstacle i que, ben mirades totes les coses, ha de ser en benefici de tots. Per tal de dur a terme això sabem que hem d'eixamplar l'equip de formadors i demanar que s'hi comprometin altres —de Menorca i de fora de Menorca— en aquesta tasca.

No volem acabar sense agrair a tots els qui ens han ajudat. Sabem que l'ajuda ens ve de moltes maneres. Hi hem de posar, en primer lloc, les monges que amb la seva dedicació es desvetllen per nosaltres i fan de mares per als joves seminaristes, ens acullen i ens esperen i, moltes vegades, han de viure al ritme de la nostra vida. També un agraïment a tots aquells que sintonitzen en la pregària amb les nostres inquietuds i tasques. A tots els qui d'una manera senzilla i constant ens ajuden amb les seves aportacions de tipus econòmic i també amb espècie. I encara un agraïment especial a tots els qui vos alegrau per aquest refluoriment de vocacions i, en especial, als pares, que amb generositat, de vegades entre la il·lusion i la por, heu volgut que els vostres fills fessin aquesta opció.

I a tots als qui heu vingut avui vespre, i als qui no hi són però ens hi haurien volgut acompanyar, moltes gràcies”.

Amb la benedicció del Bisbe va quedar així inaugurat el curs 1983-84, que serà el 125^è de vida del seminari.

M.A.

SECRETARIAT DE JOVES CRISTIANS

CALENDARI D'ACTIVITATS OCTUBRE 1983 - JUNY 1984

Trobades de pregària

12 d'octubre 1983	a Santa Clara de Ciutadella
6 de novembre 1983	a Sant Francesc de Maó
3 de desembre 1983	a Santa Maria de Ferreries
1 de gener 1984	a Sant Francesc de Ciutadella
5 de febrer 1984	a Sant Antoni de Fornells
4 de març 1984	a Santa Eulàlia de Maó
1 d'abril 1984	a Sant Martí de Mercadal
5 de maig 1984	al Santuari de la Mare de Déu del Toro
3 de juny 1984	a la basílica paleocristiana de Son Bou

Activitats

22-23 d'octubre 1983	II Curset per a consiliaris i iniciadors de grups de Revisió de vida
19-20 de novembre-83	V Jornades de Pastoral Juvenil
8 de desembre-83	III Assemblea del Moviment de Joves Cristians
26 desembre - 1 gener	IV Setmana per la Pau
4-5 de febrer-84	Curset de profundització en la fe
5-6 de maig-84	Trobada de joves. Vetla de Sta. Maria
3 de juny-84	Excursió a Son Bou

Trobades d'adolescents - POST-CONFIRMACIÓ

Primera	11 de desembre de 1983
Segona	4 de març de 1984
Tercera	20 de maig de 1984

Trobada final catequesi de CONFIRMACIÓ 11 de juny 1984

Cada setmana, dijous, a les 9 del vespre en el local del S.JJ.CC. Reunió de l'equip permanent del S.JJ.CC.

Cada mes, diumenge capvespre, a Es Mercadal Reunió plenària del S.JJ.CC.

INFORMACIÓ DIOCESANA

ACTIVITATS DEL SR. BISBE

Mes d'octubre

- 1.- Al matí, rep visites. Al capvespre, presideix l'Eucaristia a la parròquia de Sant Rafel, de Ciutadella, amb motiu de la festa del seu Patró.
- 2.- Juntament amb el Sr. Arquesbisbe jubilat de Tarragona, assisteix al Rosari de l'Aurora i després concelebra l'Eucaristia al Centre Catequístic de Sant Miquel, de Ciutadella. Predica l'homilia el Sr. Arquesbisbe i després berenen amb els assistents. Al capvespre, es reuneix amb el matrimoni que duu el Secretariat de l'Apostolat familiar.
- 3.- Rep visites. Al capvespre és a Maó on s'entrevista particularment amb alguns sacerdots.
- 4.- Celebra la festa de Sant Francesc d'Assís al santuari de El Toro, on estan practicant exercicis espirituals les monges clarisses de Ciutadella. Els celebra l'Eucaristia juntament amb l'Arquesbisbe jubilat de Tarragona qui predica l'homilia. Al capvespre, es reuneix amb els catequistes de la parròquia de St. Antoni Ma. Claret, de Ciutadella.
- 5.- Assisteix a una reunió de capellans, a Ferreries, al capvespre.
- 6.- Rep visites. Al vespre, concelebra l'Eucaristia per a les vocacions sacerdotals al Seminari.
- 7.- Rep visites, entre elles la del fins ara Delegat del Govern, a Menorca, Sr. Julián Abad, que va a acomiadar-se d'ell. Al capvespre, és a Maó, on rep visites i va a veure un sacerdot malalt.
- 8.- Al capvespre, inaugura el curset de Catequesi que es celebra a la parròquia d'Alaior. Visita també uns malalts.

9.- Continua el curset de catequesi a Alaior. Concelebra l'Eucaristia en la que predica l'homilia i clausura el curset.

10.- Rep un grup de minusvàlids de Sant Boi de Llobregat (Barna). A les 9 del vespre, és al Seminari on inaugura les preparacions setmanals dels catequistes de Ciutadella.

11.- Al capvespre, assisteix a una reunió del diari "Menorca".

12.- Presideix la primera reunió del nou Consell del Presbiteri, al Seminari. Després, celebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Francesc, de Ciutadella, amb motiu de la festa de la Mare de Déu del Pilar. Al capvespre, rep la visita, juntament amb el Sr. Arquebisbe jubilat de Tarragona, del Sr. Batle de Ciutadella, i la seva esposa. A les 8,30 presideix la pregària mensual del Joves cristians, a l'església de les monges clarisses, de Ciutadella.

13.- Rep visites. Al capvespre, visita l'ermita de Sant Joan de Missa. A les 8,15 del vespre, concelebra l'Eucaristia d'inauguració de curs, al Seminari.

14.- Rep visites.

16.- Concelebra l'Eucaristia a la parròquia de Sant Climent i diu l'homilia el Sr. Arquebisbe jubilat de Tarragona. Al capvespre, visita una malalta a Alaior.

17.- Rep visites.

18.- Al capvespre, és a Ferreries, on es reuneix amb la Junta del Col·legi Sant Francesc i després amb el Consell parroquial de Pastoral.

19.- Al santuari de El Toro, és un moment al recés de capellans i parteix cap a València i Madrid.

20.- Reunió a València de la Província eclesiàstica. Hi assisteix.

22.- Reunió a Madrid de la Comissió Episcopal de Mitjans de Comunicació Social. Hi assisteix.

23.- Retorna de Madrid. Al Santuari de El Toro, assisteix a la trobada de matrimonis, que s'hi celebra. A les 8,30 del vespre, és a Maó, a la casa d'A.C. a una reunió per posar en marxa el grup coordinador de la pastoral juvenil d'aquell arxiprestat.

24.- Rep visites. Al capvespre, visita un capellà malalt.

25.- Rep visites.

26.- Reunió sobre el Directori sacramental. A migdia, va a El Toro i al capvespre hi té una altra reunió sobre el Directori sacramental.

27.- Al matí, és a Maó on visita sacerdots i també dirigents de Càritas en el seu local. Després, a Ciutadella, visita un capellà malalt.

28.- Rep visites.

30.- Al Santuari de El Toro, celebra l'Eucaristia que commemora

30.- Al Santuari de El Toro, celebra l'Eucaristia que commemora el 75è aniversari de la vinguda a Alaior dels Germans de les Escoles Cristianes.

RECTORS I SUPERIORS DE SEMINARI AL TORO

Fa una partida d'anys que, cada any, ens reunim els rectors i superiors dels Seminaris de Catalunya i Balears, i també els de Castelló-Sogorb durant el mes de setembre per unes jornades d'estudi i reflexió sobre algun tema que sigui d'interès comú en la tasca de responsables de l'educació i formació dels qui es preparen per esdevenir preveres.

Solem anar a una o altra de les diòcesis. Enguany la reunió l'hem feta a Menorca, al Toro. Va ser durant els dies 5, 6 i 7 de setembre. Va dirigir la reflexió En F. Xavier Vitoria Cormenzana, fins fa poc rector del Seminari de Bilbao i hi van assistir superiors de Castelló (2), Barcelona (3), Tarragona (1), Lleida (1), Girona (2), Solsona (3), Vic (2), La Seu d'Urgell (1) i els dos de Menorca.

El tema que s'havia escollit per a les jornades d'enguany va ser sobre la FORMACIÓ EN LA FE DELS SEMINARISTES. Seria molt llarg dir tot el que es va reflexionar amb intensitat durant dos dies de llargues sessions. Potser sigui interessant com a resum unes paraules del mateix Xavier Vitoria: "Entenem el Seminari com un procés educatiu que compta amb una sèrie de serveis i persones que acompanyen a uns creients —de fet fonamentalment a partir de l'adolescència adulta— des del moment en què comencen a clarificar la seva vocació fins a l'instant en què són ordenats preveres. És un procés complex que té quatre fases, cada una d'elles amb els seus objectius i mitjans. Són els mitjans humans que faran possible l'existència del prevere avui i demà".

"A tot el llarg d'aquest procés els seminaristes es professionalitzen, estudien la teologia, viuen comunitàriament o en equips, s'insereixen en barris on viuen, conviuen amb els joves de la seva edat i treballen pastoralment en les diverses comunitats cristianes on el Seminari hi és present. Nosaltres pensam que és així com aquests joves van adquirint tota la maduresa humana, la profunditat de fe evangèlica i la convicció vocacional que els pot fer adequats servidors de la comunitat cristiana avui i aquí."

"Descriure tot aquest procés no sembla necessari en aquest moment. Ens duria massa lluny. Però sí vull remarcar, novament, la nostra comprensió del Seminari com un procés. A la vegada voldria senyalar la nostra pretensió de que aquest procés no sigui un tub, més o manco am-

ple, però pel que necessàriament s'ha de passar, sinó més tost un "orgue de tubs" convenientment coordinat i afinat que, respectant la tonalitat de cada registre, produeixi harmònicament el "so ministerial" que la nostra Església real i la realitat i els temps que vivim semblen exigir."

"En aquest procés vull parar esment a tres canals que nosaltres consideram fonamentals per aconseguir aquests moments de síntesi".

"Tractaré de ser fidel a la nostra experiència. Som conscient de que la vida és menys brillant que les teories, però molt més important".

"Aquestes canals educatives són:

A. La praxi oracional.

B. La praxi pastoral.

C. La praxi del contrast personal amb un adult en la fe".

Va insistir molt en la necessitat d'assumir aquest procés en el si d'un projecte pastoral diocesà.

El dimecres el vam dedicar a conèixer Menorca i encara, fosquejant, vam ser a temps de veure els cavalls de les festes de la Mare de Déu de Gràcia.

M. Anglada

JORNADA DELS EQUIPS DE LA MARE DE DÉU, A ES CASTELL

Es reuniren en aquesta parròquia de Es Castell, el passat dia 24 de Setembre diversos matrimonis dels Equips de la Mare de Déu procedents de Ferreries, Ciutadella, Maó, Es Castell, Sant Lluís...

Van presentar aquesta jornada el matrimoni de Barcelona Josep Roig i Ma. Dolors Amat. Després es va passar una enquesta a cada parella que els fes reflexionar sobre la situació del propi matrimoni i de la pròpia família. A continuació Jordi López va parlar-lis de l'evolució històrica de la institució familiar, remarcant els aspectes positius de cada època que es mantenen avui, per intentar fer després un dibuix de com serà la família del futur.

Després de dinar, a les 4,30 hi va haver un diàleg obert on es van precisar qüestions de les xerrades. I a les 6 es va celebrar l'eucaristia, presidida pel Bisbe, l'arquebisbe dimissionari de Tarragona, Dr. Pont i Gol, i En Bosco Faner, rector de Ferreries.

TROBADA DE MATRIMONIS A EL TORO

Va tenir lloc aquesta trobada el dia 23 d'octubre. Eren cinc matrimonis que durant tot aquest diumenge i el capvespre del dissabte anterior profunditzaren diversos temes familiars i es dedicaren a l'oració. A darrera hora del diumenge, el Sr. Bisbe s'hi va fer present, assistint a una xerrada i cloent la trobada amb unes paraules adients, animant a la feina i al reclutament de més parelles.

75è ANIVERSARI DE LA VINGUDA A ALAIOR DELS GERMANS DE LES ESCOLES CRISTIANES

Aquest any en fa 75 que els Germans de les Escoles Cristianes van començar la seva labor educativa a la parròquia d'Alaior. Per a commemorar aquest esdeveniment, a més d'altres actes commemoratius, el dia 30 d'octubre una multitud d'alaiorescs van pujar a El Toro, on assistiren a una missa concelebrada presidida pel Sr. Bisbe. Hi eren presents, juntament amb el Germà Provincial, diversos Germans que havien estat a Alaior temps passats i tota la comunitat actual. Al finalitzar l'Eucaristia, es va fer l'acte de consagració a la Mare de Déu.

INICI DE LA CATEQUESI A CIUTADELLA

El dilluns dia 10 d'octubre, a les 9 del vespre, va començar al Seminari diocesà la preparació setmanal dels catequistes de Ciutadella. L'acte inaugural va ser presidit pel Sr. Bisbe, qui, després d'una lectura bíblica, va dirigir unes paraules de salutació als catequistes, animant-los en la seva tasca i a prosseguir amb coratge les preparacions de cada setmana per fer millor la seva catequesi.

CURSET DIOCESÀ DE CATEQUESI

Es va celebrar a Alaior els dies 8 i 9 d'octubre. Van ser uns 400 els assistents al curset que fou dirigit per tres sacerdots de Barcelona, del Secretari Interdiocesà de Catequesi. Hi va haver un curset d'iniciació dirigit per sacerdots de la nostra diòcesi, un altre de catequesi familiar i el tercer era sobre el llenguatge audiovisual. El Sr. Bisbe va assistir cada dia, inaugurant el curset, concelebrant l'Eucaristia del diumenge, en la qual va predicar l'homilia i finalment va clausurar el curset, animant a tots a una tasca cada dia més ben preparada i seriosa per tots.

EPISCOPAT ESPANYOL

NOTA INFORMATIVA

La Comisión Permanente del Episcopado Español, reunida en Madrid durante los tres últimos días, bajo la presidencia de Mons. Díaz Merchán, ha abordado un extenso Orden del día, en el que sobresalen los siguientes asuntos:

I.- Funcionamiento interno de la Conferencia Episcopal.

En el próximo mes de Febrero se cumple el plazo trienal para la renovación de cargos en el seno de la Conferencia Episcopal Española, circunstancia ésta que, en ocasiones precedentes, ha venido aprovechándose para realizar un análisis retrospectivo sobre su marcha general, sus organismos internos, sus métodos de trabajo y su proyección exterior, todo ello con vistas a realizar los oportunos reajustes de renovación y mejora. Ese mismo afán preside ahora la preocupación de los Obispos, justificada aún más, si cabe, por la doble circunstancia de la entrada en vigor del nuevo Código de Derecho Canónico —que trae consigo modificaciones estatutarias de las Conferencias Episcopales y les otorga un amplísimo cuadro de competencias— y por la puesta en práctica de los compromisos pastorales de alcance nacional, elaborados a raíz de la Visita apostólica del Papa.

Teniendo por base un guión de trabajo presentado por el Obispo Secretario, la Permanente Episcopal ha iniciado una primera reflexión sobre el tema, que será abordado en profundidad por la Asamblea Ple-

naria de Noviembre, inmediata anterior a la renovación de cargos. Se prevé una evaluación rigurosa del funcionamiento de los órganos rectores de la Conferencia: Asamblea Plenaria, Comisión Permanente, Comité Ejecutivo, y de sus mutuas relaciones; se revisarán asimismo los aspectos metodológicos del trabajo colegial de los Obispos; elaboración de documentos, debates en las sesiones plenarias, contactos con los medios informativos, intercomunicación entre la Conferencia Episcopal y la Comunidad católica española. Todo ello sobre la base de un aquilatado estudio teológico-canónico sobre las Conferencias Episcopales en la Iglesia, a la luz del Concilio y del Código.

II.- Puesta en práctica de las directrices pastorales

Acaba de aparecer el folleto impreso que recoge lo que puede llamarse el "Programa pastoral de la Iglesia en España", con la Exhortación colectiva del Episcopado, aprobada en la Asamblea de Junio y hecha pública el día de Santiago, a la que siguen dieciséis compromisos o líneas de acción, sobre el "Servicio a la Fe de nuestro pueblo", como respuesta a la Visita del Papa y bajo la inspiración de sus mensajes en España.

Los Obispos de la Comisión Permanente han vuelto ahora sobre el documento y sobre los compromisos, con ánimo de avivar la toma de conciencia sobre los mismos por parte del Clero y de los fieles, así como de concretar al máximo sus cauces y sus plazos de aplicación señalando también los organismos responsables de cada capítulo del programa.

La Conferencia Episcopal ha señalado como objetivos primordiales del mismo la Catequesis integral, la participación de los laicos, la formación permanente de todos los agentes de pastoral, el desarrollo teológico y la pureza de la fe, la primacía de la evangelización, el incremento de la unidad de la Iglesia y la defensa del hombre en todas sus dimensiones.

Esto compromete al mismo Episcopado en la elaboración progresiva de una serie de documentos doctrinales y pastorales sobre determinados capítulos de la vida cristiana: comportamientos morales, cauces de espiritualidad, compromisos apostólicos, proyección social del Evangelio. Pero implicará también a los grandes sectores religiosos y laicales de la Iglesia: Institutos de vida consagrada, asociaciones de espiritualidad y apostolado, centros docentes de la Iglesia, etc. Varias Comisiones Episcopales han iniciado ya el trabajo que les corresponde en este vasto programa, para el que la Conferencia Episcopal, en sus próximas Asambleas irá fijando un calendario detallado y una asignación de tareas. Pero el

programa en su conjunto tiene carácter de complementario y de animador de todas las iniciativas y tareas que llevan a cabo, con responsabilidad propia, las Comunidades diocesanas, parroquiales, religiosas y apostólicas.

III.- Competencias legislativas de la Conferencia Episcopal

1.- Mons. Antonio Rouco ha presentado un resumen y análisis de las respuestas de las Provincias Eclesiásticas y de los Obispos a las fichas-cuestionarios preparados por la Junta de Asuntos Jurídicos sobre las competencias legislativas asignadas por el Código a la Conferencia.

Las respuestas relativamente numerosas, y de alto valor técnico y pastoral en algunos casos, denotan el interés acusado y vivo de los Obispos por una buena aplicación del nuevo Código.

2.- La Junta de Asuntos Jurídicos —a la vista de los resultados de la primera fase de estudio— propuso a la Comisión Permanente —y ésta lo ha aceptado— un “iter” dirigido a:

—preparar una Exhortación colectiva de la Conferencia Episcopal Española que ambiente y oriente la recepción del nuevo Código.

— Elaborar proyectos de decretos generales sobre los temas siguientes:

- . can. 502: “Consejo de Consultores”.
 - . can. 522: párrocos por tiempo definido.
 - . can. 891: edad de la Confirmación.
 - . can. 1067: examen y expediente de la preparación para el Matrimonio.
 - . can. 1083.2: edad contraer matrimonio canónico.
 - . normas sobre ordenación económica de la Iglesia en España.
- Preparar un decreto general sobre el resto de las materias.

3.- La Conferencia se propone, por tanto, legislar de forma positiva y creativa en puntos importantes de la vida de la Iglesia a partir de Noviembre. De forma general y canónicamente suficiente en el resto de materias de su competencia.

IV.- Asuntos de actualidad, relacionados con la Iglesia

1.- La Iglesia en las Comunidades autónomas.

El Orden del Día de la Permanente señalaba como tema de refle-

xión la "problemática del momento actual de la Iglesia en España". Los Obispos se han ocupado del mapa autonómico del territorio y del Estado español, previsto por la Constitución. Las provincias eclesiales y las diócesis del mismo territorio, han mantenido, desde su inicio, una actitud de respetuosa y cordial colaboración con los Entes autonómicos.

Por su parte, la Conferencia Episcopal Española va siguiendo el tema de la relación de los Obispos con las respectivas Autonomías desde que se crearon y, especialmente, desde que se va cumpliendo el proceso de transferencias de competencias, algunas de las cuales tienen relación con actividades importantes de la Iglesia, como lo son la educación, el patrimonio artístico y la cultura en general, por ejemplo.

La experiencia práctica enseña que los Obispos de cada territorio autonómico tienen que organizarse para institucionalizar los cauces de relación con las autoridades de su región o nacionalidad, cosa que están haciendo, con ayuda, incluso, de Secretariados y personas responsables.

También se aprecia la necesidad de coordinar estas actividades desde la Conferencia Episcopal para enriquecer con las mutuas experiencias y para asegurar que se respeten los acuerdos de más alto rango entre la Iglesia y el Estado Español.

2.- Constitución del Comité pro defensa de la vida

A tenor de lo acordado por la última Asamblea Episcopal, la Permanente ha constituido un Comité Católico nacional pro defensa de la vida, en todas sus amenazas, que intenta ahora dar respuestas positivas al problema del aborto en España, cualquiera que sea el tratamiento penal o legal que reciba del Estado. Este Comité está integrado por dos Obispos designados por las Comisiones de Apostolado Secular (Subcomisión de familia), Doctrina de la Fe y Apostolado Social, y por sendos representantes de la FERE, la FERS (Religiosos sanitarios) y Confederación Católica de Padres de Familia.

Serán competencias, entre otras, de dicho Comité:

1. Colaborar en la publicación de notas y Documentos episcopales.
2. Preparar catequesis y guiones homiléticos sobre el valor de la vida.
3. Mantener la conexión con Asociaciones laicales que se ocupen del mismo asunto.
4. Sensibilizar la opinión de los católicos y la opinión pública.

5. Proponer medidas legislativas pertinentes.

6. Fomentar iniciativas de Iglesia, centros de orientación y asistencia, etc. en favor de madres en dificultades, niños sin familia, etc.

El Comité Católico nacional pro Defensa de la Vida queda constituido así:

Presidente: Mons. Ricardo Carles, Obispo de Tortosa

Vocales: Mons. José María Setién, Obispo de San Sebastián.

Rvdo. P. Javier Gafo, S.I.

Rvda. Hna. Encarnación la Orden, Hija de la Caridad.

Dr. D. Lorenzo Rubio Novales.

Sr. D. Eduardo Dorado Corcuera.

3.- Temas de Enseñanza y Catequesis

Mons. Yanes informó sobre los problemas planteados por las recientes órdenes ministeriales sobre subvenciones estatales a la enseñanza de centros privados y módulos de subvención a centros de formación profesional. Amplió información sobre los estudios y la reflexión crítica que en torno a la LODE se vienen desarrollando en distintos sectores de la Iglesia y de la sociedad. Expuso las dificultades que en los últimos meses han surgido respecto a algunos catecismos escolares publicados por la Comisión Episcopal de Enseñanza y Catequesis, y propuso un plan de difusión del documento "La Catequesis de la Comunidad".

V. Informes de Comisiones.

1.- Comisión Episcopal de Liturgia.

Han rendido informe ordinario ante la Comisión Permanente varias Comisiones Episcopales, unas sobre asuntos de trámite y otras sobre materias de interés para la opinión pública. Entre estas últimas hay que reseñar a la de Liturgia, cuyo Presidente, el Cardenal Don Marcelo González, ha presentado dos textos orientativos, para facilitar las decisiones al respecto de los Ordinarios diocesanos, sobre las fotografías en los actos de culto y sobre conciertos musicales en los templos. También ha dado cuenta la Comisión de Liturgia sobre dos importantes documentos en muy avanzada fase de elaboración, el primero sobre el ministerio de la homilía y el segundo sobre la renovación litúrgica en la Iglesia, contemplada desde el vigésimo aniversario de la Constitución Conciliar "Sacrosantum Concilium". Ambos se harán públicos en fecha próxima.

2.- Comisión de Medios de Comunicación Social

Esta Comisión ha sometido a la consideración de la Permanente un primer avance informativo sobre la implantación en España del sistema "Videotext", que abre nuevos horizontes en todos los sectores de la información, incluida la religiosa. Mons. Montero dio cuenta de la utilización pastoral que ya están haciendo de este nuevo instrumento los Episcopados de otros países (Canadá, Alemania, Inglaterra) y de las exigencias que plantea la inclusión de la Iglesia de España entre los proveedores del Centro de datos para el "videotext" de España. El tema pasa a un estudio más documentado, por la Comisión Episcopal de Medios.

Entre los asuntos ordinarios de esta Comisión, se ha informado también sobre la programación nacional de la Cadena COPE, sobre las actividades de su Consejo doctrinal y sobre los criterios pastorales que deben informar el conjunto de sus actividades.

3.- Comisión Episcopal de Pastoral

La Fraternidad cristiana de enfermos y minusválidos, en coordinación con el Departamento de Pastoral Sanitaria de la C.E. de Pastoral, ha organizado una jornada de sensibilización sobre las responsabilidades cristianas ante la problemática actual de la sanidad en España.

Dicha jornada se celebrará el domingo 20 de Noviembre y persigue estos tres objetivos:

—Que las comunidades cristianas se responsabilicen de sus deberes para con los enfermos.

—Que se divulguen convenientemente los derechos y deberes de los enfermos y, en general, de todos los usuarios de la sanidad.

— Que se fomente la colaboración de cuantos intervienen en el mundo de la sanidad, para la divulgación, el respeto y la defensa de los mencionados derechos y deberes.

4.- Comisión Episcopal de Relaciones Interconfesionales

El Presidente de la Comisión Episcopal de Relaciones Interconfesionales informó sobre la celebración, el pasado mes de Agosto en Vancouver (Canadá) de una Asamblea Plenaria del Consejo Mundial de las Iglesias, así como de la conmemoración mundial en curso del Vo. Centenario del nacimiento de Martín Lutero y de su repercusión en la marcha del diálogo ecuménico y la relación entre las Iglesias cristianas.

VI.- Nombramientos efectuados por la comisión permanente del Episcopado.

- Consiliario Nacional de Jóvenes de Acción Católica:** Don Pedro Escartín Celaya, de la Diócesis de Barbastro.
- Matrimonio Presidente Nacional del Movimiento Familiar Cristiano:** Don Miguel Suárez Fernández y Dña. Isabel González Martos, de la Diócesis de Granada.
- Consiliario de la Asociación Católica Nacional de Enfermería y Asistencia Médico-social (Salus infirmorum):** Don José María Pilon Valero de Bernabé, S.J. de la Archidiócesis de Madrid-Alcalá.
- Presidente Nacional de la Federación de Comunidades de Vida Cristiana (C.V.X.):** Don José María Riera Mas, de la Archidiócesis de Barcelona.
- Consiliario General del Movimiento Junior de A.C.:** Don Alfredo González de la Lastra, de la Archidiócesis de Sevilla.
- Presidente Nacional del Movimiento Junior de A.C.:** Srta. Olimpia Aznar Bonifaz, de la Diócesis de Segorbe-Castellón.
- Consiliario General de la Comisión General de la HOAC:** Don José García Caro, de la Archidiócesis de Sevilla.

Madrid, 22 de Septiembre de 1.983